

Per què és necessari un judici popular al Borbó l'adre i a la Monarquia?

Cada dia que passa hi ha una nova notícia sobre la corrupció del Rei "emèrit", Joan Carles de Borbó, la fortuna, pastada durant els seus 39 anys de regnat, es calcula en més de 2.000 milions d'euros.

Una fortuna basada -com cada dia compten més obertament els mitjans de comunicació- en activitats d'intermediació, com el cobrament d'una comissió per cada barril de petroli comprat a l'Àràbia Saudita, o les comissions per l'adjudicació de l'AVE a la Meca, i directament pel tràfic d'armes.

Al mateix temps, es multipliquen les notícies sobre comptes ocults en paradisos fiscals.

Joan Carles de Borbó s'ha vist obligat, en 2020 i 2021, a regularitzar ingressos amb Hisenda per valor de més de 5 milions d'euros. Ara s'ha sabut que l'ha fet després que la Fiscalia del Tribunal Suprem la notifiqués, com a mínim en tres ocasions, (al juny, novembre i desembre de 2020), que li estaven investigant. Una dada que, segons va fer públic al març l'Associació d'Inspectors d'Hisenda, suposaria que "les regularitzacions efectuades no impedirien la persecució dels delictes fiscals comesos", ja que perquè no hi hagi responsabilitat penal, s'ha de procedir "al complet reconeixement i pagament del deute tributari (incloent-hi els interessos de demora i recàrrecs que corresponguin), abans que per l'Administració Tributària se li hagi notificat l'inici d'actuacions, denúncies o diligències per part de l'AEAT, del ministeri fiscal o del jutge d'Instrucció".

La suposada inviolabilitat

En tot cas, les possibles accions de la Fiscalia es van a limitar, com a molt, a les actuacions de Joan Carles I després de la seva abdicació, perquè abans d'ella, i durant els seus 39 anys de regnat, totes les seves accions estarien cobertes per la inviolabilitat del Rei que estableix l'article 56.3 de la Constitució: "la persona de Rei és inviolable i no està subjecta a responsabilitat. Els seus actes seran sempre referendats en la forma establerta en l'article 64, no tenint validesa sense aquest referendament, llevat del que disposa l'article 65.2".

Com a mínim, aquesta és la interpretació que fan tant els successius governs com el poder judicial que actuen, evidentment, per pro-

tegir la institució de la Monarquia. Quant als governs per ventura pot algú defensar que cap d'ells estava informat dels tripijocs del rei, que ja havien estat publicats en alguns mitjans de premsa? Consta que les comissions per la compra de petroli a Àràbia (iniciades quan era Príncep d'Espanya) eren un fet conegut en els primers governs de la Monarquia. I pel que fa a l'aparell judicial, és evident que entre les seves funcions està protegir el règim i la Corona. Només cal recordar tan sols com, en defensa de la família reial, va eximir a la infanta Cristina de tota responsabilitat en els tripijocs del seu marit, Iñaki Urdangarín, en contradicció amb tota la jurisprudència i amb el que segueixen fent ara els jutges en casos similars.

Com assenyala Jorge de Esteban, catedràtic de Dret Constitucional, "el principi de la inviolabilitat dels reis procedeix de la creença que tot poder ve de Déu i que els seus representants a la terra eren els reis, per la qual cosa no se'ls podia atacar". I afegeix que la suposada inviolabilitat suposaria que "el Rei pot cometre qualsevol fet sense ser jutjat perquè està per sobre de la llei i aquesta posició la mantindrà respecte de tots els actes que dugui a terme durant el seu mandat, fins i tot després que cessi en la Prefectura de l'Estat. Doncs bé, al menys al meu entendre, les dues afirmacions són insostenibles. Perquè ni són necessàries ni s'acomoden als principis constitucionals d'un Estat democràtic". De Esteban conclou que els únics actes coberts per la inimitabilitat establerta en l'art 56.3 CE són "els que deriven de la seva funció com a cap de l'Estat (...) És obvi que tots aquells actes realitzats pel Rei que no guarden relació amb la seva funció com a cap de l'Estat i que, per tant, és impensable que puguin estar ratificats per les persones a què fa referència l'article 56.3, no estan sotmesos a la inviolabilitat".

En la mateixa línia, són molts els juristes que opinen que són sola i exclusivament els actes esmentats a l'article 64 CE, els confirmats pel govern i que no tenen validesa sense aquest referendament, els que estan coberts per la inviolabilitat de l'article 56.3 de la Constitució. Per exemple, Joan Carles Carbonell Mateu, catedràtic de Dret Penal de la Universitat de València, que escriu que "no

és casual que es continguin en el mateix paràgraf i separats per un punt i seguit la declaració d'inviolabilitat i la minuciosa regulació dels actes de Rei, l'exigència de ratificació i la translació de responsabilitat a qui els ratifiquen". Que sapiguem, cap govern ha refrenat -per més que els hagin tapat i consentit- els tripijocs de l'avui "emèrit".

Tot i això, tot l'aparell judicial fa pinya per defensar la impunitat del Borbó. Per aquest motiu, com a molt, la Fiscalia Anticorrupció va investigar només els indicis que apunten a possibles delictes de blanqueig de capitals i frau fiscal, però no el suposat cobrament de comissions, que es va produir en l'època quan Joan Carles I encara era el cap d'Estat. D'aquesta manera, el gruix dels milers de milions pastats no podria tocar-se.

D'aquesta manera, el poder judicial assumeix, en defensa de la Corona, que segons la Constitució -i violant fins i tot tots els principis del que els defensors de l'ordre burgès diuen "Estat de dret" - el Rei podria assassinar a algú, violar un nen o robar centenars de milions sense que pugui ser penalment imputat.

Són els mateixos tribunals que avalen les retallades als empleats públics, les reformes laborals, les estafes bancàries, la llei mordassa i tots i cadascun dels atacs a la població treballadora.

Però no és només el poder judicial qui surt en defensa del Règim i de la seva màxima autoritat, la Corona. La Mesa del Congrés, amb els vots de PP, PSOE i Vox, ha rebutjat fins en deu ocasions diferents peticions de comissions d'investigació sobre la fortuna pastada pel Rei "emèrit". Escudant-se en tots els casos a la suposada inviolabilitat (que, en tot cas, podria impedir una imputació penal, però no una investigació parlamentària).

És evident que una investigació en seu parlamentària que establís les activitats corruptes de Rei tindria una repercussió política que faria trontollar les pròpies bases del Règim. Per tant, els defensors d'aquest han de tancar el pas a aquesta possibilitat.

Ara bé, com es pot combatre la corrupció si es consent la que porta a terme la més alta institució de l'Règim?

Perquè no ens resignem a la impunitat del Borbó, judici popular!

Cal deixar clara una qüestió: no és el pro-

blema d'un individu, és la trama i estructura de la Casa Reial, imbricada amb els poders financers i l'alta administració de l'Estat.

Cap demòcrata pot acceptar que la corrupció de la Corona pugui seguir impune. Si l'aparell judicial i els partits franquistes blo-

quegen la via a una investigació judicial o parlamentària, només hi ha una possibilitat que Joan Carles de Borbó sigui jutjat pels seus delictes i la fortuna que ha amassat torni a mans del poble: un judici popular.

És l'exigència que totes les organitzacions

democràtiques i populars han d'aixecar. I posar immediatament les condicions per fer-ho possible. Les organitzacions que es declaren republicanes haurien d'estar al capdavant d'aquesta tasca.

Els nostres compromisos . . .

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
[posicuarta.org](http://www.posicuarta.org)
Busca'ns en Twitter: @posicuarta